

Gemeente van Jezus Christus,

Misschien heeft u weleens een biografie gelezen. En in de levensbeschrijving is het altijd interessant om te zien, wat dreef deze persoon? Wat het opvoeding, was het een bepaald leed wat iemand trof, vaak bepaald dat in belangrijke mate hoe iemands leven verloopt. Vanmorgen volgen we ook zo'n biografie. Namelijk die van Petrus. En de levensloop van Petrus leek al vast te liggen. Hij kwam uit een generatie van vissers, en het leek logisch dat Hij zelf ook zo'n visser zou worden. Totdat Jezus voorbij kwam en hem riep. Toen werd alles anders. Bedenk dat eens voor jezelf. Misschien is dat in uw of jouw leven ook wel gebeurd, dat Jezus voorbij kwam in je leven en dat heel wat verandering heeft gebracht.

Zo was het in ieder geval bij Petrus. En Petrus was enorm gedreven. Hij volgde Jezus met hart en ziel, hij ging er helemaal voor! En Jezus had dat gezien en erkend. Sterker nog, zijn naam had Hij zelfs aan Jezus te danken. Niet langer werd Hij Simon genoemd, maar nu wordt zijn naam Petrus: de rots waarop Jezus zijn kerk zal bouwen. Maar hoe vaak zijn niet juist onze sterke kanten, tegelijk ook onze zwaktes... Zo was het bij Petrus in ieder geval. Toen Jezus sprak over het lijden had hij er al afstand van genomen. Maar toen Jezus daadwerkelijk naar het kruis ging, had Petrus er afstand van genomen: tot drie keer toe, maakte Hij het heel duidelijk: ik ken die man niet. Hij verloochent Jezus.

Ik denk dat wij wel zouden weten wat we met Petrus aan moeten toch? Ik bedoel, iemand die Jezus zo verraad, die kan maar beter weer gaan vissen. Die heeft er niet veel van begrepen. Zo oordelen wij al snel over mensen. Iemand hoeft vaak niet veel fout te doen, of wij hebben ons oordeel al klaar. Bij Jezus gaat het anders. Hij gaat zitten met Petrus. En Hij gaat helemaal terug naar het begin. Voordat Hij hem verraden had, voordat Petrus met Jezus meeliep, voordat Hij hem geroepen had, zelfs voordat Hij Petrus was. Terug naar Simon de Zoon van Johannes. En Jezus stelt Hem een vraag: heb je mij lief meer dan de anderen hier.

Dat is blijkbaar de enige vraag die telt. Heb je mij lief. En ik zou deze vraag aan ons allemaal willen stellen. Want ook wij hebben ons verhaal, een verhaal met hoogtepunten en falen. Ook wij kunnen met veel bezig zijn. We willen graag het goede doen, mensen helpen, Jezus volgen. En tegelijk merken we ook in ons leven dat dat soms botst met waar we zelf

behoefte aan hebben en zin in hebben. We hebben een wirwar van belangen en ideeën en motieven. Maar Jezus brengt het terug tot die ene vraag heb je mij lief?

En hij herhaalt die vraag maar liefst drie keer. De eerste keer antwoord Petrus nog met gemak. Ja! U weet dat ik u liefheb. Hij had toch op allerlei manieren laten zien. Maar Jezus neemt niet met één keer genoegen, Hij vraagt door. Simon zoon van Johannes heb je mij lief, Simon zoon van Johannes heb je mij lief. Waarom? Wil Hij Petrus aan het twijfelen brengen of bang maken. Wil Hij Petrus herinneren aan zijn fouten en zijn tekort? Nee. We zitten hier op een keerpunt in het leven van Petrus. Want Jezus had nog steeds vastgehouden aan die bestemming van Petrus. Hij is de rots waarop Hij zijn kerk zal bouwen. Maar daarvoor is een vraag van belang: heb je mij lief, meer dan alle anderen.

Want uiteindelijk kan het alleen de liefde voor Jezus zijn, die de kerk bouwt. En al het andere, alle andere motieven breken eerder af. Je ziet het gebeuren bij Petrus, wanneer Hij zijn zin wil, niet kan begrijpen dat Jezus niet naar het kruis moet gaan. Dat geldt niet minder voor ons. We zijn vaak druk, bezig, we hopen dat we het goede doen. Maar uiteindelijk moet ons diepste en enige motief de liefde voor Hem zijn... Alleen de liefde voor Hem houdt ons op een veilige plaats, waarin niet onze belangen voorop staan, maar zijn belang. Dat geldt hier in de kerk. Maar trouwens in heel het christelijke leven. We zijn geroepen om Hem in heel ons leven te volgen, met alles wat we doen. Alles heeft waarde voor Hem.

Petrus antwoord drie keer met ja! De eerste keer overtuigd, de tweede keer ook nog. De derde keer, wordt hij bedroefd. Voelde hij misschien twijfel bij Jezus? Of was het de herinnering aan zijn verraad? Uiteindelijk kan Petrus niet anders dan het in de hand van Jezus te leggen: u weet alle dingen, u weet dat ik u liefheb. Maar met dat gebrekkige antwoord van Petrus neemt Jezus genoegen. Wat was het 'ja' van Petrus nu precies waard zouden wij zeggen? Nu voor Jezus is het alles waard. Zo groot is blijkbaar zijn liefde voor ons. Dat Hij trouw blijft, zelfs als wij tekortschieten.

En wat er ook gebeurd was. De bestemming stond vast! Want tot drie keer toe bevestigt Jezus de bestemming van Petrus: weid mijn lammeren, hoed mijn schapen, weid mijn schapen. Petrus, Hij zal inderdaad de rots zijn waarop Jezus zijn kudde zal bouwen. Hij zal de

zorg moeten dragen voor de mensen die God Hem toevertrouwd. En daarvoor is die liefde dus zo nodig. Om die kudde te kunnen hoeden. Om de mensen die Jezus aan hem toevertrouwd echt te dienen, zal de liefde voor Jezus op de eerste plaats moeten staan. En nog meer in de tijd die voor Hem lag, want Jezus voorzegt dat de liefde van Petrus zo ver zal gaan, dat Hij uiteindelijk zelfs zijn leven ervoor heeft. Volg mij, zei Jezus. En dat heeft Hij gedaan.

Het levensverhaal van Petrus, het is bijzonder hoe Jezus ondanks alles vasthoudt aan de bestemming die Hij met Petrus had. Ook voor uw leven en jouw leven heeft hij een doel, een bestemming, en Hij houdt daaraan vast, wie we ook zijn en waar we ook staan. Maar ook aan ons is het de vraag, hebben we hem lief. In de afgelopen week ontving ik de beroepsbrief. Een mooi en bijzonder moment voor mij, dat er het vertrouwen is om mij op deze plek te beroepen. Het laat zien dat we hier in deze gemeente Hem liefhebben, van Jezus houden, en dat dat ons best heel wat mag kosten. Ik heb ja gezegd, ook omdat ik geraakt was door deze woorden. Ja Jezus, ik en wij als gemeente, wij willen u liefhebben op deze plek, u volgen en Hij weet het! Laten we Hem zo volgen.